

Heb je zelf ook een verhaal te vertellen? Heb je iets bijzonders meegemaakt? Wil je een leuke foto of een tekening insturen? Mail naar redactie@glutenvrij.nl

Het teamweekend van Jascha

Met Pasen ben ik met mijn hockeyteam (AMHC meisjes C1) vertrokken voor een teamweekend. We waren al een tijdje tevoren met de voorbereiding begonnen, want op zaterdag moest ik al vroeg weg. We hebben het hotel en het restaurant gebeld waar we dat weekend te gast zouden zijn en we hebben veel dingen gekocht om mee te nemen.

Ik stond om 9 uur 's ochtend in de kou te wachten tot we vertrokken. Zodra we compleet waren, gingen we met twee auto's en het gehuurde busje, waar de helft van ons team in paste, op weg naar hockeyclub Voordaan, bij Utrecht. Daar speelden we eerst een wedstrijd tegen Union, uit Nijmegen, van wie we 1-0 wonnen. Meteen daarna tegen Voordaan waarvan we jammer genoeg met 4-1 verloren.

Daarna gingen wij samen douchen en lunchen... Bordjes met broodjes en een appel stonden al klaar, maar dit werd snel voor mij weggehaald. Ik kreeg een schoon bordje en ik had mijn eigen broodjes mee. Ik vond het wel erg jammer dat ik niet hetzelfde mocht als de anderen. Dat is eigenlijk mijn grootste probleem: het 'anders-zijn-dan-de-andere'. Na de lunch gingen we naar ons hotel: Stayokay Soest. Daar gingen we kort voetballen, en daarna naar de speelhal waar we met het team, de coaches en de begeleiders gingen laser-

gamen. Onze coach bleef, blijft en zal blijven opscheppen dat hij een nieuwe *high score* had gezet.

We gingen eten in pizzeria (!) Il Sogno. Gelukkig was er ook voor mij iets lekkers: kip en frietjes en natuurlijk salade. Dit ging erg makkelijk en ze waren erg aardig, maar ik zat toch steeds te kijken naar de pizza's die ik eigenlijk ook graag had gehad. Ik vind dat steeds opnieuw lastig als ik ergens anders ben. Dan moet ik alles steeds controleren en vragen en soms heb ik daar gewoon geen zin in. Ik merk wel dat het minder erg wordt. Hoe meer mensen het weten, hoe makkelijker het gaat.

Terug in het hotel deden we een quiz waarbij je moest zeggen wie de persoon op de foto was, en natuurlijk was mijn team, gedeeld, eerste ;). Daarna gingen

we 'slapen'. Dat hield in: iedereen ging naar zijn kamer met z'n mobiel. Maar helaas werd die afgepakt omdat er twee meisjes waren weggelopen. Gelukkig waren zij snel weer terecht. De volgende ochtend kwam het team heerlijk fris en uitgeslapen beneden in de ontbijtzaal, wij in onesies, pyjama's of trainingspakken, terwijl de tegenstander van die dag, die de vorige avond om tien uur was gaan slapen, in prachtige sponsorpakken netjes zat te ontbijten. Het hotel had voor mij een glutenvrij brood gekocht en er waren al veel dingen.

Voor de lunch had ik zelf weer broodjes bij me die ik kon opwarmen.

We speelden een wedstrijd tegen het districtteam van Zuid-Holland, bij hockeyclub Schaerweijde in Zeist. In het begin stonden we met 2-0 voor, maar we werden ingehaald en de eindstand was 2-2.

Na de lunch, op weg naar huis, gingen we uiteraard even naar de McDonald's. Iedereen nam een McFlurry, maar ik wist niet zeker of die glutenvrij was, dus heb ik een Sundae chocolade gegeten, die overigens superlekker was.

Ik vond het verder een superleuk weekend en ik hoop dat iedereen die dit leest merkt dat je eigenlijk gewoon aan alles mee kan doen – je moet er alleen wat meer aandacht aan besteden en goed bedenken hoe je het gaat doen.

Nadine is gelukkig

De laatste tijd was heel leuk voor mij! Om te beginnen ben ik een paar weken terug naar VEED geweest. Dat is een YouTube-event waar je YouTubers kan ontmoeten en nog veel meer leuke dingen kan doen. Het was superleuk! Ik heb daar ook een hele leuke vriendin ontmoet. Ze verkochten ook verse tosti's, maar helaas kon ik die niet eten.

Daarna was ik op 3 mei jarig. Mijn zus doet een opleiding voor banketbakster en kan daarom alles voor me maken. Van croissantjes tot aan mijn verjaardagstaart. Het was een chocoladetaart met heel veel lagen en crème. Het was net alsof hij uit de bakkerij kwam. En er stond een logo op van mijn favoriete YouTubers (voor als je ze kent: Cinemates).

En als laatste heb ik een nieuwe vriendin die ook coeliakie heeft! Ze had me gezien in het magazine en nam contact met me op. Ik ken niet veel mensen die coeliakie hebben, dus daarom is het extra leuk als je zo iemand tegenkomt. Dan is er iemand die je begrijpt en hetzelfde doormaakt en dan kun je tips uitwisselen en elkaar vertellen waar je lekker glutenvrij kan eten. En dan hoeft je je natuurlijk geen zorgen te maken als je een keer bij diegene blijft eten. En nog veel meer! Ik vind het heel leuk en fijn dat ik haar nu ken, ook al is dat nog maar net. Ik denk dat we hele goede vriendinnen kunnen worden. Voordat al deze leuke dingen gebeurden voelde ik me een hele tijd heel somber en naar. Er gebeurden geen leuke dingen en ik voelde me ook heel alleen. Maar toen ik naar VEED ging was ik zo enorm gelukkig! Dat is niet te beschrijven. Na die lange tijd dat ik me niet fijn voelde, had ik de tijd van mijn leven. Ik ben erg blij dat ik er heen ben gegaan want daardoor voel ik me weer helemaal mezelf. Dus als je je heel naar voelt, ga dan dingen doen die je het liefst doet en waar je gelukkig van wordt.

FAY INTERVIEWT HAAR MENTOR

Hoi, ik heb voor dit keer mijn mentor geïnterviewd: Davide Fleisher. Ze is een hele goeie docent en zorgt ook voor pepernoten met Sinterklaas.

Wanneer kwam u er achter dat u glutenvrij moest eten?

Het begon toen ik negen maanden oud was, want toen begon ik met brood eten. Mijn moeder was erg bezorgd want ik had een dikke buik en gaf veel over. We zijn veel dokters langs geweest en kwamen bij een professor die wist wat het was en heel lang mijn dokter is geweest tot hij met pensioen ging.

Hoe ging het vroeger bij u op de basisschool?

Ik had een eigen bakje met allemaal spulletjes voor mij, en op kamp had ik een eigen oventje mee en wat blikjes eten.

Zijn er meer mensen in uw familie glutenvrij?

Eigenlijk is het antwoord heel kort: nee. Maar mijn broertje en moeder zijn wel gevoelig.

Wordt er op school ook aan glutenvrij gedaan, bijvoorbeeld in de kantine?

Door de week in de kantine niet, maar als we met de docenten samen gaan lunchen wordt er wel altijd iets voor mij geregeld.

Zijn er nog meer docenten op deze school glutenvrij?

Ja, een docent Frans.

Bent u wel eens naar de glutenvrije markt geweest?

Ja, vroeger. De laatste paar jaar ben ik steeds vergeten het in mijn agenda te schrijven.

NASCHRIFT VAN FAY

Ik ben ook nog naar de glutenvrije jaarmarkt in Vianen geweest, het was superleuk, ook met de kinderen want ik hielp met de kinderopvang. Ik heb weer lekkere dingen gekocht en ook lekker geluncht. Het is best wel leuk zo'n dag, want je mag en kan er alles eten. Er waren een paar kinderen die standaard zeiden: dat mag ik niet. Toen ging ik uitleggen dat ze het hier wél mogen!

Binnenkort ga ik op kamp met mijn gymleerkracht: een bootcamp. Dus daarover ga ik jullie de volgende keer vertellen!

